

فریادی پر گلو برای آزادی کارگران زندانی

در 18 دسامبر

تشکیلات خارج از کشور حزب کمونیست ایران در ادامه تلاشهای صمیمانه در حمایت از مبارزات کارگران و پشتیبانی از اقدامات تشکلهای و نهادهای مدافع کارگران و جنبش کارگری در حمایت از کارگران زندانی، روز 18 دسامبر را بعنوان روز اعتراض سراسری برای آزادی کارگران زندانی و زندانیان سیاسی اعلام کرده است. در این روز در شماری از کشورهای اروپائی، کانادا و استرالیا تظاهراتها و متینگ هائی را برگزار می کند، شرکت در این آکسیون سراسری علی رغم هر اختلافی که ممکن است با حزب ما وجود داشته باشد، تلاشی صمیمانه و انسانی است برای عقب راندن تعرض جمهوری اسلامی به فعالین کارگری در ایران. در این روز فریاد آزادی کارگران زندانی را سر دهیم و با ادای سهمی ناچیز فریاد بزیم که آزادی جامعه از هر نوع ستمی، از هرگونه تبعیض و نابرابری، در گرو رهائی طبقه کارگر به نیروی خود است.

فرهاد شعبانی

تاریخ بیش از صد سال مبارزه کارگران و کمونیستها در ایران شهادت می دهد که، دوره حاضر یکی از دشوارترین دوران زندگی و مبارزه طبقه کارگر در ایران است. این دشواری جنبه های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی زندگی کارگران را در بر گرفته است.

بیکاری، گرانی، دستمزدهای زیر خط فقر، عدم امنیت شغلی و تلاش جانکاه طبقه کارگر برای یافتن لقمه نانی که با آن امروز را به فردا برساند، تصویری واقعی، ملموس و قابل رویت از زندگی اکثریت مطلق این طبقه است. این موقعیت ناامن و دشوار اقتصادی، و عدم امید به آینده متأسفانه شیرازه زندگی میلیونها خانواده کارگری را فروریخته و درصد بالائی از معتادین، بزهکاران و وادارشدگان به تن فروشی و دیگر آسیب های اجتماعی را می توان در میان اعضای خانواده های کارگری و فقیر جستجو کرد.

هرگونه اعتراضی به این وضعیت و مبارزه برای متحد و متشکل شدن کارگران، با اتهام اقدام علیه امنیت ملی پاسخ می گیرد و شمار زیادی از فعالان جسور، شجاع و مسئول در مقابل سرنوشت طبقه کارگر ایران در این شرایط یا با محدودیتها و محرومیتها اجتماعی روبرو شده اند، یا تحت فشار و بگیر و ببند و یا پشت میله های زندان تحت شدیدترین فشارهای جسمی و روحی قرار دارند. اما با وجود این دشواریها هم اکنون مبارزه ائی پر شور، پر هزینه و جهت دار طبقه کارگر و پیشروانش به وسعت ایران در جریان است.

اغراق نیست اگر ادعا شود گرچه هر سه دیکتاتوری رضا شاه، پسرش محمد رضا و جمهوری اسلامی برای قوام گرفتن حکومتهايشان بر جنازه صدها هزار کارگر و کمونیست عبور کردند و زندانهايشان آزمایشگاه کشتار کارگران و کمونیستها بوده است، اما سرکوب طبقه کارگر و مقاومت این طبقه و پیشروانش در مقابل این تعرض سرمایه داری فاز امید بخشی از مبارزه این طبقه است.

فازی که ریشه در گذشته دارد و به جرئت می توان گفت که، تمام تحولات مترقی و پیشرو قرن اخیر در ایران با دخالت و مبارزه کارگران و پیشروان جنبش کارگری رقم خورده است. طبقه کارگر، فعالان و رهبران جنبش کارگری نه در گذشته و نه امروز برای پاره کردن رنجیر اسارت سرمایه داری بر گردن خود و هم طبقه هایشان ذره ائی کوتاه نیامده و حیات این طبقه با تلاش و مبارزه برای متحد شدن و گرفتن حق عجین بوده و هزینه هایش را پرداخت کرده اند. تاریخ را در این باره نیز به شهادت می گیرم.

رویارویی کارگران و سرمایه داران امروز نیز آشکارا و در تمام جبهه های مبارزه و زندگی در جریان است. تعرض سرمایه داران به کارگران آگاهانه و استراتژیک است. سرمایه داری بحران زده ایران در حالیکه زبان تمنا و سازش بروی دولتهای غربی گشوده و به هر مناسبت و به بهانه مذاکرات هسته ائی غربیها را به برداشتن تحریم ها، لغو قطعنامه ها، و برداشتن موانع بازرگانی و تجاری تشویق می کند، اما در برخورد به کارگران و فعالان جنبش کارگری نهایت وحشیگری را از خود به نمایش می گذارد. مثال رضا شهبازی تنها یکی از هزاران نمونه جنایت این رژیم علیه کارگران زندانی و اسیر است.

در چنین گیر و داری، هیچ راه میانه ائی وجود ندارد، شرط آزادی جامعه پیروزی طبقه کارگر در این رویارویی است. یا جامعه ایران در تداوم مبارزه این طبقه برای استقرار یک نظام سوسیالیستی با تکیه بر نیروی سازمانیافته و متشکل طبقه کارگر و رهبری آن پیش می رود، و یا این وحشیگری سرمایه داری علیه مردم زحمتکش ایران همچنان ادامه می یابد. تصویری که در افق دیده می شود، عزم جزم طبقه کارگر و فعالین جنبش کارگری برای گام برداشتن به سوی دنیائی عاری از ستم سرمایه داری را به نمایش می گذارد. تمام تلاش و مبارزه طبقه کارگر در سالهای اخیر در این راستا بوده است. کارگرانی که اکنون پشت میله های زندانند برای رهائی جامعه از اسارت و قلدری سرمایه داری جان و هستی خود را در گرو گذاشته اند. این جانفشانی و درک درست و عمیق طبقاتی آنها باید انسانهای متعلق به اردوی رنج و کار را تکان داده و به میدان مبارزه ائی متحد در همان مقیاس بکشاند. تلاشی که به فور البته دیده می شود.

در این راستا

تشکیلات خارج از کشور حزب کمونیست ایران در ادامه تلاشهای صمیمانه در حمایت از مبارزات کارگران و اقدامات تشکلهای و نهادهای مدافع کارگران و جنبش کارگری در حمایت از کارگران زندانی، روز 18 دسامبر را بعنوان روز اعتراض سراسری برای آزادی کارگران زندانی و زندانیان سیاسی اعلام کرده است. در این روز در شماری از کشورهای اروپائی، کانادا و استرالیا تظاهراتها و میتینگ هائی را برگزار می کند، شرکت در این آکسیون سراسری علی رغم هر اختلافی که ممکن است با حزب ما وجود داشته باشد، تلاشی صمیمانه و انسانی است برای عقب راندن تعرض جمهوری اسلامی به فعالین کارگری در ایران. در این روز فریاد آزادی کارگران زندانی را سر دهیم و با ادای سهمی ناچیز فریاد بنیم که آزادی جامعه از هر نوع ستمی، از هرگونه تبعیض و نابرابری، در گرو رهائی طبقه کارگر به نیروی خود است.

